

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 542/06
10.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun i Gorana Čavline, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 2. u vezi stava 1. tačka 3. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu K.273/05 od 13.01.2006. godine, u sednici veća održanoj 10.04.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Nišu K.273/05 od 13.01.2006. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Nišu K.273/05 od 13.01.2006. godine, ostavljena je na snazi pravosnažna presuda Okružnog suda u Nišu K.90/97 od 28.09.2000. godine. U kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci koja je izrečena optuženom AA označenom pravosnažnom presudom uračunato je vreme provedeno u pritvoru i na izdržavanju kazne zatvora i to od 30.09.2005. godine, pa nadalje. Optuženi je obavezan da plati sudu na ime paušala iznos od 2.000,00 dinara.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi optužbe ili ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.668/06 od 24.03.2006. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbi i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede na koje se žalbom branioca optuženog ukazuje.

Neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP, odnosno da je presuda zasnovana na dokazu na kome se ne može zasnovati, s obzirom na to da validnost dokaza koji su pribavljeni po odredbama ranije važećeg zakona o krivičnom postupku,

a radi se o potvrdi o privremeno oduzetim predmetima, nije obesnažena stupanjem na snagu Zakonika o krivičnom postupku, kao što nisu obesnažene istražne i druge procesne radnje, koje su izvršene u skladu sa odredbama tada važećeg procesnog zakona.

Neosnovano se žalbenim navodima branioca optuženog ističe da je učinjena i bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, odnosno da nema razloga o odlučnim činjenicama. O svim odlučnim činjenicama dati su dovoljni, jasni i pravilni razlozi koji ne protivreče jedan drugom, a ni sadržini zapisnika o izvedenim dokazima. Iz navedenih razloga se vidi i koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela, kako prvostepeni sud ceni izvedene dokaze i da dati razlozi odgovaraju sadržini izvedenih dokaza.

Neosnovano se žalbenim navodima ističe da iz izvedenih dokaza i radnji preduzetih od strane optuženog ne proizilazi da je optuženi učinio krivično delo za koje je optužen i oglašen krivim, jer ga je prvostepeni sud oglasio krivim i osudio za krivično delo za koje nije pouzdano utvrđeno da je učinjeno od strane optuženog, odnosno osporavaju se činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda od značaja za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog za to krivično delo. Činjenična osnova presude K.90/97 od 28.09.2000. godine u izreci je potpuna i razumljiva, kako u pogledu objektivnih elemenata navedenog krivičnog dela, tako i u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema ovom krivičnom delu. Takva sadržina činjeničnog opisa dela je u potpunom skladu sa kvalifikacijom koja je navedena u izreci označene presude i njenim razlozima.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbenim navodima se ne dovodi u sumnju zaključak prvostepenog suda da je optuženi AA sa umišljajem podstrekao optuženog BB da sačeka oštećenu VV i na naročito drzak način joj iz ruke istrgne torbu sa novcem i dragocenostima "tako što je u dva navrata u kafiću "GG" ispričao BB da poznaje oštećenu i da mu je poznato da ona ima dosta para i da svakodnevno skuplja dnevni pazar u svojim lokalima i da kod sebe uvek ima najmanje 2.000,00 dinara i da je zajedno sačekaju ____ godine na parking u ispred lokala u "DD", što su i učinili i obojica došli na dogovoreno mesto, pa je AA pokazao oštećenu koja je tu došla po dnevni pazar svojim vozilom, a onda se udaljio sa lica mesta dok je BB sačekao oštećenu, iznenada joj prišao sa leđa i na naročito drzak način istrgao torbu iz ruke i pobegao oduzevši od oštećene 20.670 DEM, 1.200 USA dolara, 300 švajcarskih franaka, 4.600,00 dinara, tri zlatna prstena, prsten od srebra, torbu, šminku i lična dokumenta".

Na osnovu izvedenih dokaza prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja pogrešno našao da se u radnjama optuženog AA nalaze obeležja krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 2. u vezi stava 1. tačka 3. KZ RS, pozivajući se na odredbu člana 412. stav 3. ZKP.

Ispitujući prvostepenu presudu Okružnog suda u Nišu K.90/97 od 28.09.2000. godine, u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je žalba branioca optuženog neosnovana, s obzirom na to da je izrečena kazna u granicama propisane kazne.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne optuženom u smislu člana 41. Osnovnog krivičnog zakona i našao da je izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci za navedeno krivično delo srazmerna težini i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela, kao i stepenu krivice optuženog i nužna da se u konkretnom slučaju ostvari svrha kažnjavanja iz člana 33. OKZ. Stoga se neosnovano u žalbi branioca optuženog ističe da je ovom optuženom izrečena kazna zatvora strože odmerena u odnosu na optuženog BB.

Iz izloženog, na osnovu člana 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća

sudija,

Janko Lazarević, s.r.

Zapisničar,

Gordana Burlić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

an